

Verslag leesclub Vrouwen van Nu: 18 april 2016, t.h.v. An

Aanwezig: Leny, Ria, Erica, Nan, Conny, An, Joke, Marja en Gerda

Afwezig: Marijke

Joke trakteert ons op heerlijke taart bij de koffie t.g.v. haar 70e verjaardag eind deze maand.

We lazen het boek: **Strijkend licht** door Lilian Blom

Wat vonden we ervan?

Leny: een verhaal in een verhaal, een therapeut in de vernieling

Ria: vlot leesbaar, rommelig met die brand erbij, ze heeft veel om zich heen en is toch ontevreden

Erica: beetje eigenaardig en zeurderig, wel komisch is het omdraaien van de rollen; toch niet mijn boek

Nan: niet mijn boek, komisch en gek, beetje absurd, het las vlot

Conny: leuk dat wij het vorige boek ook gelezen hebben, tragie-komisch, wel makkelijk te lezen

An: mooi boek, is het autobiografisch?, de psychiater was een sulletje, een beetje triest, De tuinkamer was mooier

Joke: niet helemaal mijn boek, verwarrend, storend veel clichés, een beetje soapachtig, af en toe wel mooie stukjes ertussen, De tuinkamer was mooier

Marja: een bijzondere verpakking zoals het verhaal zich ontspon, happy end, met plezier gelezen

Gerda: wel een positief boek, maar zeer onwaarschijnlijk

Marijke: gezocht verhaal dat me absoluut koud laat, eerste helft echt gelezen, daarna hap-snap, zonde van mijn tijd, De tuinkamer vond ik veel beter

De schrijfster Lilian Blom

Geboren op 16 april 1947 in Santpoort. Haar vader Samuel Nathan verandert zijn naam in Frits Blom. Over haar moeder Koos schreef ze in 2011 het boek: Slagschaduw. Ze heeft 1 oudere broer en 2 zusjes. Na haar middelbare school studeert ze een jaar in Engeland. Tot 2012 was ze docente Engels bij In-Holland. Tijdens haar eerste huwelijk krijgt ze 2 dochters. Haar tweede huwelijk met de schrijver Louis Ferron duurde 20 jaar. In 2007 schreef ze De tuinkamer waarvoor ze de debutantenprijs ontving. Strijkend licht verscheen in 2010.

Inhoud

Na de dood van haar man lukt het de hoofdpersoon niet om de draad van het leven weer op te pakken. Ze zoekt hulp bij een psychiater. Na het eerste gesprek krijgt ze een droom waarin haar man haar opdracht geeft een film te maken over haar therapeut. In het boek worden deze scenes steeds als een synopsis opgenomen. (Een synopsis is een samentrekken in een oogopslag van de inhoud). Met haar derde oog (de camera van Louis) bezielt ze het miserabele leven van de nep-psychiater Charles (charlatan) die een groot vrouwenversierder is.

In de vijfde synopsis staat schuingedrukt een berichtje aan haar man waaruit blijkt dat haar opdracht voltooid is. Ze stopt met de film, ze neemt afscheid van Charles en haar man blijft alleen aanwezig in de sterrenhemel. Het wordt een keurig afgerond verhaal, ze kan verder met haar leven.

Thema: rouwverwerking

Stijl: makkelijk leesbaar, wel veel clichés

Het boek zelf is in de ik-vorm, de synopsis is steeds in de hij-vorm.

Recensies: niet allemaal lovend, een aardige roman maar niet meer dan dat.

Titel: Strijkend licht is een term uit de filmwereld, bewegend over de zee zie je alle oneffenheden, het beeld wisselt steeds.

(Gerda)